

Vicent Garcés, dirigent d'Esquerra Socialista

Els preparatius del congrés del PSPV

Esquerra Socialista, l'única oposició clara a Lerma

Només a un mes del congrés que el PSPV (PSOE) ha de celebrar a Alacant, la situació de partida que havia originat l'anomenat quartet —Garcia Miralles, Ciscar, Guardiola i Pérez Casado— s'ha modificat. O, almenys, això sembla.

Ja contàrem en aquestes

mateixes pàgines que el nou conjunt s'havia format amb la seua intenció de tocar en el partit una música diferent de la que interpreta Lerma al front de la seua xaranga de fontaners. I, per cert, que el seu rol d'aiguat de les seues intervencions ja estat notable, ja que contribueix al bombardeig que s'ocupa l'encara secretari d'Organització,

Leandro Picher, les dissonàncies que produïren el sobtat creixement dels cens socialista de Vilamarxant.

Doncs bé, en aquest cas no ha estat el quartet el que alça la llebre de Vilamarxant, sinó Esquerra Socialista. Però és que, a més, alguna victòria ocasional de Lerma enfront de Garcia Miralles en el seu feu d'Alacant pot fer reconsiderar al sempre prudent fins a la imprudència president de les Corts i del partit la seua missió de violoncel·lista i, per tant, de suport harmònic del conjunt.

El quartet no està molt clar ara. No és clar que pugui seguir unit ni que, encara que ho faça, estiga disposat a donar batalla davant Lerma o, ni tan sols, davant la seua fontaneria. Ara mateix, ningú no dubta que Leandro Picher ja ha de deixar el bombardí en la xaranga del Molt Honorable. I encara que sembla que van oferir de tocar aquest instrument en la pròxima executiva a Joan Romero, home de confiança de Lerma, sembla que no sent inclinació per aquesta música, i creu tenir suficient pes sobre les seues espatlles amb la Direcció General d'Universitats i Investigació de la Generalitat. En qualsevol cas, no és probable que la Secretaria d'Organització del PSPV quede vacant.

Però, probablement, la caiguda de Picher serà l'única minva important que es produirà en la fontaneria. El quartet s'esmicola i, en qualsevol dels casos, la seua intervenció en el partit no és, almenys inicialment, ideològica, sinó de repartiment de poder.

Només hi ha una oposició en tota la regla a l'aparell de Lerma, encara que minoritària. Es tracta d'Esquerra Socialista, el

corrent que encapçala el regidor Vicent Garcés al País Valencià i que, amb una presència de prop del 20 per 100 del partit, aspira a participar en els òrgans de poder i a fer acceptar alguna de les seues tesis en la ponència marc de l'aparell.

Esquerra Socialista espera veure què fa el quartet; el quartet no sap què és el que ha de fer, i el sector dels antics pesepevés de Cucó sembla ja disposat absolutament i totalment a prestar suport a Lerma.

Només el sector que capitaneja Garcés ha presentat ponències alternatives i, pel que fa a la ponència política, donen una interpretació sensiblement diferent de l'oficial sobre el suport electoral al partit.

Els militants d'Esquerra Socialista pensen que el triomf en les passades eleccions, si fa no fa al País Valencià, procedeix, no d'haver recollit vots que abans eren d'UCD, sinó de nous votants joves i de l'espectre situat més a l'esquerra, per la qual cosa el PSPV hauria de rectificar el rumb dretà.

Aquest sector també es mostra crític pel que fa a l'actuació en el terreny institucional i autonòmic. Però no l'aparell, el qual, en la ponència marc, assegura: «El funcionament de les institucions autonòmiques ha fet palesa a la burgesia industrial, la que no creia en l'autonomia, la presència d'un àmbit polític en què es decideixen molts interessos econòmics i socials.»

Ha estat també el funcionament de les institucions, segons la ponència marc, allò que «ha posat de manifest aquest àmbit polític i de decisió davant els ulls d'una societat civil majoritàriament incrèdula o ignorant davant el fet autonòmic».